

[Arne Bjerregaard]

deles påtrængende. Jeg håber, at det beslutningsforslag, som er fremsat, kan være medvirkende hertil.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for den positive modtagelse, man har givet dette forslag. Godt nok henviser i hvert fald alle regeringspartierne ordførere til et bestemt nedsat udvalg, og det er jo altid en god afværge-manøvre, men det var faktisk just denne diskussion her, jeg ønskede med fremsættelsen af dette beslutningsforslag. Det tager, sådan meget kortsigtet i hvert fald, direkte sigte på de medlemmer, der sidder i det udvalg.

Anledningen til, at vi fremsatte forslaget til folketingsbeslutning lige før valget, var dels, at ægteskabsudvalget nu har færdiggjort sit arbejde med den 9. betænkning, dels helt aktuelt den diskussion, vi havde om det forlig, som var indgået omkring førtidspensionsreformen.

Det er nemlig ikke ganske klart, når man ser på kommissoriét til det udvalg, som blev resultatet af det forlig, hvad meningen er. Jeg har foranlediget, at kommissoriét er delt ud til ordførerne, så man vil kende det. Der står jo bare, at man inden for hvert område skal tage stilling til, i hvilket omfang tilhørsforhold til en familie eller husstand skal have betydning for ydelser fra det offentlige – og så i øvrigt nogle formuleringer om, at man ønsker at sidestille ægtefæller med samlevende i et ægteskabslignende forhold. Men det er jo ikke givet, at det skulle gøres ud fra ægteskabslovgivningens principper. Man har jo set eksempler på lovgivning, der peger den anden vej, og så sent som i går havde vi en behandling af et forslag fra SF, som pegede i retning af, at man vil begynde at trække retsvirkninger fra ægteskabslovgivningen ned over hovedet på folk, der er papirløst samlevende. Det fik en nogenlunde bred tilslutning her i folketinget.

Det bekymrer mig altså lidt, at man ikke holder principperne klar af hinanden og roder tingene sammen. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi har fået denne debat, for nu kan man i hvert fald ikke bagefter komme fra udvalgets side og sige, at man vidste ikke, hvad der var den almindelige indstilling i folketinget.

Langt de fleste ordførere har her i dag tilsluttet sig grundprincipperne i ægteskabslovgivningen, og det er det afgørende. Så kan det godt være, at vi af og til i en konkret lovgivning må fravige de principper, men det er meget vigtigt, at vi får en vedtagelse om, at så skal man gøre nøje rede for det.

Jeg er glad for det, som ministeren sagde, nemlig at der allerede nu i ministerierne tages hensyn. Det er en ny oplysning for mig, og det vil jeg da prøve at checke, hver gang vi får en lovgivning, om man nu også har husket det i det pågældende tilfælde.

Jeg har også bemærket, at ministeren har sagt, at der er nogle problemer med det her, fordi der er merudgifter forbundet ved at gennemføre principperne. Det er jo præcis det, befolkningen tager højde for, når man vælger ikke at gifte sig. Jeg indrømmer, at der kan være mange andre motiver til at leve ugift sammen, men vi kan i hvert fald som lovgivere ikke med god samvittighed sige, at vi laver en tidssvarende samlivskontrakt til folk, som folk så må vælge eller lade være, hvis der samtidig er økonomiske udgifter forbundet med at gifte sig. Så er det meget svært herfra at sige, at det må folk selv om, om de så vil eller ej. Det må være det afgørende udgangspunkt, og derfor er det helt klart, at det er dér, et at de store problemer ligger begravet.

Det andet er selvfølgelig, at selv om man nu har ophævet den juridiske sambeskatning, har vi en socialpolitisk sambeskatning, vi har en egentlig økonomisk sambeskatning, og så har vi, hvad jeg vil kalde en form for administrativ sambeskatning. Vi har godt nok aflivet begrebet hovedperson i skattelovgivningen, men der findes et hovedpersonbegreb næsten i alle socialforvaltninger og i øvrigt i mange andre forvaltninger, hvor den gifte kvinde diskrimineres i forhold til sin mand ved altid at være et appendiks. Det er også et af argumenterne for, at folk ikke ønsker at gifte sig. Det er specielt kvinder i vore dage, der ikke ønsker at gifte sig eller ønsker at blive skilt. Det ved man fra undersøgelser.

Hr. Qvist Jørgensen var ked af udtrykket regelsanering. Det var det udtryk, som regeringen brugte, da den kom med en redegørelse om regelsanering, som blev givet her til folketinget den 3. maj 1983. Dér siger man, at det første erklærede mål skal være, at den enkelte borger skal kunne overskue sin rets-